

TEN HOLTER (ADVOCATEN

**AANSPRAKELIJKHEID
VAN
BESTUURDERS**

<u>ONDERWERPEN</u>	<u>PAGINA</u>
<u>I.</u> <u>INLEIDING</u>	3
1. Rechtspersonen	3
2. Bestuurders	3
3. Aansprakelijkheid van bestuurders	3
<u>II.</u> <u>INTERNE AANSPRAKELIJKHEID</u>	5
<u>III.</u> <u>EXTERNE AANSPRAKELIJKHEID</u>	7
1. Aansprakelijkheid voor misleidende jaarstukken	7
2. Aansprakelijkheid uit onrechtmatige daad	7
3. Aansprakelijkheid voor sociale premies en belastingen	8
4. Aansprakelijkheid bij oprichting	10
<u>IV.</u> <u>AANSPRAKELIJKHEID BIJ FAILLISSEMENT</u>	11
<u>V.</u> <u>AANSPRAKELIJKHEID VOOR HET KAPITAAL</u>	12
<u>VI.</u> <u>AANDACHTSPUNTEN</u>	13

INLEIDING

1. Rechtspersonen

In het recht wordt een mens aangeduid als een *natuurlijk persoon*. Daarnaast zijn er *rechtspersonen*. Voorbeelden van rechtspersonen zijn: vereniging, stichting, besloten vennootschap en naamloze vennootschap.

Rechtspersonen staan voor wat het vermogensrecht betreft in beginsel gelijk met natuurlijke personen. Uitgangspunt is dat ook de rechtspersoon zelfstandig drager is van rechten en verplichtingen.

Een rechtspersoon onderscheidt zich van een natuurlijk persoon in die zin, dat een rechtspersoon (uiteindelijk) afhankelijk is van natuurlijke personen om aan het rechtsverkeer te kunnen deelnemen. Daarbij worden zij vertegenwoordigd door het bestuur (vereniging en stichting) of een directie (besloten en naamloze vennootschap). De directie kan door een natuurlijk persoon, maar ook door een rechtspersoon worden gevoerd.

2. Bestuurders

Bestuurders zijn functionarissen van rechtspersonen die belast zijn met het besturen van de rechtspersoon. Bij een besloten of naamloze vennootschap is de directie per definitie de bestuurder.

De bestuurder is verplicht behoorlijk te besturen.

De bestuurder van een vennootschap moet er voor zorgen, dat de vennootschap aan haar wettelijke verplichtingen voldoet. De vennootschap moet bijvoorbeeld boekhouding voeren, jaarstukken binnen vijf maanden na het einde van het boekjaar vastleggen, de boekhouding bewaren en zorg dragen voor het tijdige deponeren van de jaarstukken bij de Kamer van Koophandel.

3. Aansprakelijkheid van bestuurders

In beginsel is de rechtspersoon zelf voor zijn schulden aansprakelijk en niet de functionaris die de vennootschap vertegenwoordigt of de aandeelhouder(s). Zij kunnen zich in principe beroepen op de *beperkte aansprakelijkheid van de vennootschap*. Het kan echter voorkomen dat een bestuurder wel aansprakelijk is.

Aansprakelijkheid van de bestuurders is in grote lijnen onder te verdelen in:

Interne aansprakelijkheid;

heeft betrekking op de aansprakelijkheid van bestuurders (en commissarissen) jegens de vennootschap (hoofdstuk II).

Externe aansprakelijkheid;

ziet op aansprakelijkheid jegens derden, zoals crediteuren en aandeelhouders (hoofdstuk III).

Aansprakelijkheid bij faillissement;

betreft aansprakelijkheid van bestuurders (en commissarissen) jegens de boedel van de vennootschap (hoofdstuk IV).

Aansprakelijkheid voor het kapitaal;

ziet op de kapitaalsbeschermingsvoorschriften (hoofdstuk V).

II. INTERNE AANSPRAKELIJKHEID

De belangrijkste taak van een bestuurder is uiteraard het besturen van de vennootschap. Het belang van de vennootschap dient hierbij als richtsnoer gehanteerd te worden. Dit geldt overigens net zo sterk voor een commissaris van de vennootschap.

De bestuurder moet daarbij de wet en de statuten naleven en bevoegdelijk opgedragen opdrachten uitvoeren. Iedere bestuurder is tegenover de vennootschap gehouden tot een behoorlijke taakvervulling.

Als de bestuurder zijn *taken niet naar behoren vervult*, is de bestuurder in beginsel uit wanprestatie (art 2:9 BW) aansprakelijk jegens de vennootschap. Als de bestuurder *in strijd met de wet of de statuten handelt*, is er zonder meer sprake van wanprestatie. De bestuurder moet sedert de uitspraak van de Hoge Raad va 1997 (NJ 1997/360) een *ernstig verwijt* te maken zijn. Of een ernstig verwijt te maken is hangt af van de omstandigheden van het geval. Een alledaagse fout zal niet tot aansprakelijkheid leiden.

De bestuurder moet zich niet alleen voldoende inspannen om zijn taken naar behoren te vervullen, maar moet ook *geschikt en bekwaam zijn*. Is de bestuurder dat niet, dan is het risico niet op de vennootschap af te wentelen.

Indien er *meerdere bestuurders* zijn, is iedere bestuurder hoofdelijk aansprakelijk voor het gevoerde beleid. Ook indien de bestuurshandeling niet op het gebied van de betreffende bestuurder ligt.

De *bepaling* van het beleid is een verantwoordelijkheid van alle bestuurders.

De *uitvoering* van het beleid is de verantwoordelijkheid van de individuele bestuurder. Indien een bestuurder het met het te voeren beleid niet eens is, zal hij daarvan moeten laten blijken door dit vast te leggen in de notulen van de directie- of aandeelhoudersvergadering. Alleen dan heeft hij een kans aansprakelijkheid voor fouten af te wijzen door erop te wijzen, dat hij bij het betreffende besluit is overstemd.

Indien *wanbeleid* is gevoerd, zal dit de bestuurder worden aangerekend.

De bestuurder kan voor de schade alleen door de vennootschap aansprakelijk gesteld worden. De aandeelhouders zijn hiertoe niet gerechtigd in dit verband, omdat de bestuurder jegens hen geen bijzondere aansprakelijkheid draagt.

Feitelijk geschiedt het aanspreken van bestuurders namens de vennootschap door de commissarissen of, indien deze ontbreken, door één of meer door de algemene vergadering van aandeelhouders (AVA) aangewezen personen.

De vennootschap zal dan moeten bewijzen dat de bestuurder ernstig tekort is geschoten in zijn taakuitoefening.

De bestuurder kan aan zijn aansprakelijkheid ontkomen, door te bewijzen dat:

- hij niet tekort is geschoten;
- hij er alles aan gedaan heeft om de gevolgen van het beleid te voorkomen;
- het gestelde tekortschiet en geen daad van algemene beleidsbepaling is geweest.

Décharge

Ontslag van de bestuurder uit zijn aansprakelijkheid is wettelijk niet geregeld. Meestal bevatten de statuten daarom een regeling waarbij de AVA aan de directie *décharge* kan verlenen. Indien deze *décharge* wordt verleend, strekt die niet verder dan tot datgene wat uit de jaarstukken blijkt. Alleen dit is immers voor de AVA kenbaar.

Een bestuurder dient erop te letten, dat in de statuten een *déchargeregeling* is opgenomen en dat daarover tijdens de jaarlijkse algemene vergadering van aandeelhouders een beslissing wordt genomen en dat dit in de notulen wordt vastgelegd. Het belang van een besluit tot *decharge* is dat bestuurders en/of commissarissen worden ontheven van hun (mogelijke) aansprakelijkheid jegens de vennootschap. Ook indien een besluit tot *decharge* op grond van de huidige statuten automatisch voortvloeit uit een besluit tot vaststelling of goedkeuring van de jaarrekening, blijven bestuurders en commissarissen verplicht zich te verantwoorden jegens de algemene vergadering. Bij een dergelijke statutaire regeling kan de algemene vergadering bereiken dat *decharge* wordt onthouden door te weigeren de jaarrekening vast te stellen. Daardoor kan echter ook de winst van de vennootschap niet worden bepaald (en uitgekeerd). De algemene vergadering wordt op deze wijze gedwongen een afweging te maken tussen het belang van het vaststellen van de jaarrekening en het belang om *decharge* te weigeren. Bij wet is inmiddels geregeld dat de algemene vergadering in staat is de jaarrekening vast te stellen maar toch *decharge* te weigeren.

Indien *decharge* wordt verleend, heeft dat effect voor alle handelingen van de betrokken bestuurders of commissarissen die aan de algemene vergadering bekend zijn of kunnen zijn. Een ontslag van aansprakelijkheid die op grond van de statuten thans nog is verbonden aan de goedkeuring van de jaarstukken, strekt zich nu niet verder uit dan tot hetgeen uit de stukken blijkt. De redelijkheid en billijkheid brengen met zich dat een bestuurder zich niet kan beroepen op een verleende *decharge*, wanneer de gepleegde handelingen niet uit de jaarstukken kunnen blijken. Hetzelfde geldt indien de handelingen door de bestuurder zijn verzwegen en de aandeelhouders daarop niet verdacht behoeften te zijn. Een en ander betekent dat een besluit tot *decharge* op basis van een vastgestelde jaarrekening volledig werkt voor zover de *decharge* is verleend voor handelingen die de algemene vergadering bekend zijn of redelijkerwijs bekend kon zijn gelet op de verstrekte informatie. De wet schrijft voor dat de *décharge* van de bestuurders afzonderlijk van de goedkeuring van de jaarrekening dient plaats te vinden. Dit brengt geen verandering in de reikwijdte van een *dechargebesluit* zoals bepaald door de Hoge Raad in zijn arresten van 17 juni 1921 (NJ 1921, p. 737), 20 juni 1924 (NJ 1924, p. 1107) en 10 januari 1997 (NJ 1997, 360, hierover ook E.A. de Jong, Ondernemingsrecht 2001-8, p. 232-235).

III. EXTERNE AANSPRAKELIJKHEID

In grote lijnen is aansprakelijkheid van de bestuurders *tegenover derden* zoals crediteuren, aandeelhouders en overige belanghebbenden onder te verdelen in:

- Aansprakelijkheid voor misleidende jaarstukken;
- Aansprakelijkheid uit onrechtmatige daad;
- Aansprakelijkheid voor schulden uit hoofde van sociale premies en belastingen;
- Aansprakelijkheid bij oprichting.

1. Aansprakelijkheid voor misleidende jaarstukken

Bestuurders van vennootschappen (B.V.'s en N.V.'s) kunnen aansprakelijk zijn voor de inhoud van de jaarstukken, als deze misleidend zijn. Dit is een voortvloeisel uit Europese wetgeving.

Bestuurders zijn persoonlijk aansprakelijk voor schade die derden ondervinden doordat in de gepubliceerde stukken (jaarrekening, jaarverslag en tussentijdse verslagen) een onware voorstelling van zaken wordt gegeven.

De bestuurder is niet aansprakelijk als de onjuiste jaarrekening door de AVA in afwijking van het voorstel van de bestuurder is vastgesteld en de bestuurder dit gegeven nadrukkelijk in de jaarstukken heeft laten opnemen.

Ook de commissarissen kunnen aansprakelijk zijn, maar alleen ten aanzien van de jaarcijfers.

2. Aansprakelijkheid uit onrechtmatige daad

De aansprakelijkheid van de bestuurder is veelal gebaseerd op onrechtmatige daad.

Een voorbeeld van een onrechtmatige daad is het geval dat een bestuurder een overeenkomst namens de vennootschap is aangegaan, terwijl hij wist of behoorde te weten dat de vennootschap de verplichtingen uit de overeenkomst niet zou kunnen nakomen.

Een ander voorbeeld is het welbewust, ten nadele van de crediteur ervoor zorgen dat de vennootschap wanprestatie pleegt. Door zijn onrechtmatige daad pleegt de bestuurder bovendien wanprestatie ten aanzien van de vennootschap (interne aansprakelijkheid).

De bestuurder kan niet alleen tegenover derden, maar ook jegens de aandeelhouders onrechtmatig handelen door onredelijke beslissingen te nemen. Niet iedere beslissing, die niet direct in het belang is van de aandeelhouder, is echter jegens de aandeelhouders onrechtmatig. De bestuurder moet immers het belang dienen van de vennootschap en dient dit belang af te wegen tegen het belang van de aandeelhouders.

Voor commissarissen geldt dat zij, net als de bestuurder, aansprakelijk zijn voor iedere hen verwijtbare handeling tegenover een derde, waardoor deze derde schade heeft geleden.

3. Aansprakelijkheid voor schulden uit hoofde van sociale premies en belastingen

Als een vennootschap belastingen, premies en pensioenbijdragen niet tijdig kan betalen (de situatie van betalingsonmacht), moet de vennootschap dit onverwijld melden aan de uitvoeringsorganen (Fiscus, Bedrijfsvereniging en Bedrijfspensioenfonds).

De verantwoordelijkheid voor de melding ligt in de eerste plaats bij de bestuurder. Voor de aansprakelijkheid echter, worden niet alleen directeuren als bestuurders aangemerkt, maar ook de personen die het beleid van de vennootschap *feitelijk bepaald* hebben. Te denken valt aan commissarissen, procuratiehouders en aandeelhouders, die zich niet tot hun bevoegdheden beperkt hebben. Alleen indien men zich beperkt tot de bevoegdheden, die binnen het kader van de functie horen, is er geen sprake van feitelijk bestuurderschap.

Indien de directie van een vennootschap gevormd wordt door een andere, vaak moederverenootschap, zijn de bestuurders van die vennootschap aansprakelijk. De aansprakelijkheid van de bestuurders is collectief en hoofdelijk.

Kernpunt van de regeling is de *meldingsplicht*. De rechtspersoon die niet tot betaling van premies en belasting in staat is moet een melding doen aan het Uitvoeringsorgaan. Het belang van de meldingsplicht ligt in de omkering van de bewijslast.

Belangrijk is dus dat de bestuurder zorg draagt voor tijdige en juiste melding zodra bekend is dat de vennootschap niet tot betaling van premies en belastingen in staat is. Er bestaan overigens formulieren voor de juiste melding.

De melding zal onder andere moeten inhouden:

- gegevens omtrent de vennootschap;
- duidelijke gegevens, die hebben geleid tot de betalingsonmacht;
- gegevens omtrent de schuld aan de desbetreffende Uitvoeringsorgaan.

De melding moet onverwijld, dat wil zeggen *binnen twee weken* nadat er betaald had moeten worden, plaatsvinden. De Uitvoeringsorganen bevestigen de ontvangst van de melding niet. De melding is rechtsgeldig indien de vennootschap *binnen twee maanden* geen bericht krijgt dat de melding niet is geschied of om nadere informatie wordt gevraagd.

Er hoeft niet bij iedere betalingstermijn weer gemeld te worden. De melding is geldig tot er weer betaald is. De melding is geen verzoek om uitstel van betaling. Dat moet dus apart gebeuren.

Indien aan de meldingsplicht is voldaan, is een bestuurder alleen aansprakelijk, indien het Uitvoeringsorgaan aannemelijk maakt, dat niet-betaling de bestuurder te verwijten

is, omdat hij kennelijk onbehoorlijk bestuurd heeft in de periode van drie jaar voorafgaand aan de melding.

Indien niet juist of niet tijdig is gemeld, is niet aan de meldingsplicht voldaan. Dan zal de bestuurder persoonlijk aansprakelijk zijn, althans ontstaat er een vermoeden, dat een niet of niet tijdige betaling aan hem te wijten is. Hij zal zich kunnen disculperen, indien hij aannemelijk maakt dat de betaling niet of niet tijdig aan hem te wijten is, bijvoorbeeld door onvermijdelijke afwezigheid, zoals ernstige ziekte. Hij moet in dat geval dus bewijzen dat het niet of niet tijdig betalen niet aan zijn *kennelijk onbehoorlijk bestuur* is te wijten.

Met kennelijk wordt bedoeld "uitgesproken duidelijk", "in het oog springend" of "buiten twijfel verheven". Het is niet de bedoeling dat de Rechter gaat beslissen of de bestuurder wellicht tot een andere beslissing had kunnen komen. Het gaat om een marginale toetsing, waarbij misbruik en roekeloosheid moeten worden tegengegaan. Kennelijk onbehoorlijk betekent "zwaar ontoereikend" of "sterk beneden de maat".

Bij *misbruik* moet er sprake zijn van malafide handelingen zoals:

- de bestuurder beschikt over gelden van de vennootschap alsof het zijn eigen vermogen is;
- vermenging van privé-zaken met vennootschappelijke zaken;
- meewerken aan het verlies van de vennootschap ten voordele van de bestuurder zelf of derden;
- meewerken aan benadelen van crediteuren.

De regeling is voorts bedoeld gericht te zijn tegen *roekeloosheid met ernstige schade tot gevolg*. Door wetsgeschiedenis en jurisprudentie zijn de volgende voorbeelden te noemen:

- ongerechtvaardigde persoonlijke bevoordeling waarvan de schuldeisers de dupe zijn;
- het aangaan van verbintenissen ten name van de vennootschap in de wetenschap dat deze niet nagekomen kunnen worden;
- het bij belangrijke transacties onvoldoende deskundige voorlichting en bijstand inwinnen;
- het onvoldoende verifiëren van voor het welslagen van transacties wezenlijke voorwaarden;
- onverantwoord kostbaar investeren;
- onvoldoende informeren van commissarissen;
- het nemen van beslissingen met vergaande financiële consequenties zonder behoorlijke voorbereiding;
- het geven van vrijheid aan duidelijk incompetent gebleken bestuurders om de vennootschap voor onbepaalde bedragen te verbinden;
- het verwaarlozen van de kredietbewaking;
- het niet tijdig indekken tegen duidelijk voorzienbare risico's;
- het zodanig verwaarlozen van het personeelsbeleid en de betrekkingen met werknemers, dat er arbeidsonrust en stakingen ontstaan;
- het nalaten zich voldoende te vergewissen van de kredietwaardigheid van contractpartners aan wie men leveranties op krediet verstrekt en het krediet te

- lang laten voortduren.
- Het niet tijdig indekken tegen de duidelijk voorzienbare risico's;
  - Handelen in strijd met het vennootschappelijk doel of belang;
  - Het niet in acht nemen van de termijn van 3 maanden voor het beleggen van een aandeelhoudersvergadering indien blijkt dat de vermogenstoestand slecht is geworden (art 2:108a BW);

Bij alles moet bedacht worden dat het gaat om zware fouten, die van zodanig belang zijn dat daarbij het voortbestaan, althans de liquiditeit van de vennootschap op het spel staat.

4. Aansprakelijkheid bij oprichting

Oprichters zijn formeel niet de bestuurders van de vennootschap.

In het merendeel van de gevallen worden de oprichters echter later de bestuurders van de vennootschap. Dan zijn deze oprichters hoofdelijk aansprakelijk voor de rechtshandelingen, die zij in de oprichtingsfase van de vennootschap namens de rechtspersoon hebben verricht, totdat de rechtspersoon deze rechtshandelingen *bekrachtigt*.

Het is voor de oprichters dus van groot belang, dat zij controleren of de vennootschap de door hem in de voorfase verrichte rechtshandelingen ook heeft bekrachtigd.

IV. AANSPRAKELIJKHEID BIJ FAILLISSEMENT

Indien de bestuurder zijn taak kennelijk onbehoorlijk heeft vervuld en aannemelijk is, dat dit een belangrijke oorzaak van het faillissement van de vennootschap is, is iedere bestuurder jegens de failliete boedel hoofdelijk aansprakelijk *voor het bedrag van de schulden*, voorzover deze niet door vereffening van de overige baten kunnen worden voldaan.

Het gaat hier niet om aansprakelijkheid voor schade, maar om aansprakelijkheid voor het tekort in het faillissement. Dit kan veel hoger zijn dan de veroorzaakte schade.

De vordering kan slechts tijdens het faillissement en door de curator worden ingesteld op grond van onbehoorlijke taakvervulling in de periode van *drie jaar* voorafgaand aan het faillissement van de vennootschap.

Niet alleen een bestuurder kan aansprakelijk worden gesteld, maar ook een *gewezen bestuurder*, indien de behoorlijke taakvervulling (of een deel daarvan) zich tijdens zijn bestuursperiode heeft voorgedaan. Met bestuurder wordt bovendien gelijk gesteld, *diegene die het beleid* van de vennootschap *heeft bepaald* of mede heeft bepaald, als ware hij bestuurder. Ook commissarissen kunnen aansprakelijk worden gesteld, als aan bepaalde voorwaarden is voldaan.

Voor de bestuurder is het van het grootste belang dat er een *goede boekhouding* wordt opgemaakt en dat de *jaarrekening* binnen vijf maanden na afloop van het boekjaar, en in geval van verlenging uiterlijk binnen dertien maanden na afloop van het boekjaar, wordt gepubliceerd. Desnoods met incomplete jaarstukken.

Indien dit niet gebeurt is, staat immers *onweerlegbaar* vast, dat de bestuurder zijn taak kennelijk onbehoorlijk heeft vervuld. Dan wordt bovendien vermoed dat de onbehoorlijke taakvervulling een belangrijke oorzaak is van het faillissement. De bestuurder krijgt dan de zware bewijslast om te bewijzen, dat het faillissement door andere oorzaken is ontstaan.

Niet steeds is iedere bestuurder aansprakelijk voor het tekort in het faillissement. Als de bestuurder kan bewijzen, dat de onbehoorlijke taakvervulling door het bestuur niet aan hem te wijten is en dat hijzelf niet nalatig is geweest in het treffen van maatregelen om de gevolgen daarvan af te wenden, is hij niet aansprakelijk.

Ook is de bestuurder of het bestuur niet altijd aansprakelijk voor het gehele tekort. De Rechter kan het bedrag van de aansprakelijkheid van een afzonderlijke bestuurder *matigen*. Dit zal de Rechter doen indien het onverminderde aansprakelijkheid de Rechter bovenmatig voorkomt, gelet op de tijd gedurende welke die bestuurder als zodanig in functie is geweest in de periode, waarin de onbehoorlijke taakvervulling plaatsvond.

V. AANSPRAKELIJKHEID VOOR HET KAPITAAL

Bestuurders kunnen persoonlijk aansprakelijk zijn indien de vennootschap, al dan niet via een moedervenootschap, *eigen aandelen* verkrijgt en/of houdt in strijd met de wettelijke bepalingen.

De meest voorkomende situatie waarbij de vennootschap aandelen verwerft is bij inkoop van eigen aandelen. Indien deze aandelen niet zijn volgestort is dit nietig.

Indien een dochtervennootschap aandelen van de moedervenootschap inkoop, mag dit maar tot de grens waartoe de moedervenootschap bevoegd is. Ook de duur waarvoor gehouden mag worden, is beperkt en resulteert bij overschrijding in aansprakelijkheid van de bestuurder.

Dit zijn slechts enkele voorbeelden, daar de wet een *groot aantal formele regels* kent, waaraan voldaan moet worden om de inkoop van eigen aandelen mogelijk te maken. Het risico van aansprakelijkheid ligt snel op de loer.

De bestuurder van een vennootschap is hoofdelijk aansprakelijk voor de schade van degene die de aandelen wilde verkopen, indien deze schade lijdt doordat de vennootschap de aandelen uiteindelijk niet kan kopen.

Bij een ontoelaatbare inkoop van aandelen aan toonder - wat alleen bij een N.V. kan gebeuren - gaan de aandelen op het moment van verkrijging over naar de bestuurders gezamenlijk en zijn de bestuurders verplicht de verkrijgingprijs aan de vennootschap te vergoeden.

In geval van inkoop van aandelen of het houden van eigen aandelen door de vennootschap, is het raadzaam altijd advies in te winnen over de wettelijke eisen.

VI. AANDACHTSPUNTEN

De beoordeling van handelingen in het kader van *kennelijk onbehoorlijk bestuur* geschiedt:

- aan de hand van de omstandigheden van het moment;
- met marginale toetsing;
- de ondernemer mag echter ondernemersrisico's nemen. Niet elk ondernemersrisico is een kennelijk onbehoorlijk risico. Het adagium geldt dat geen redelijk denkend bestuurder – onder de zelfde omstandigheden- zo gehandeld zou hebben.

De bestuurder dient altijd zorg te dragen voor:

- het voeren van een behoorlijke boekhouding;
- het tijdig publiceren van de jaarrekening, desnoods incompleet of onder voorbehoud.

Voor de bestuurder is het van belang zich bewust te zijn van de collectieve verantwoordelijkheid. De bestuurder dient:

- zich regelmatig op de hoogte te houden van de financiële toestand van de vennootschap;
- er op toe te zien dat premies en dergelijke betaald worden;
- afwijkende meningen te notuleren.

Bij zeer belangrijke transacties dient de bestuurder:

- een dossier aan te leggen waaruit afwegingen over mogelijke risico's blijken;
- deskundig advies in te winnen;
- commissarissen raadplegen;
- de bank consulteren.

In het zicht van een mogelijke ondergang van de onderneming dient de bestuurder:

- te proberen zoveel mogelijk premies te betalen (in overleg met de bank);
- zorg te dragen voor het voldoen aan de meldingsplicht;
- advies in te winnen. Snel aftreden helpt niet.

Voor nadere inlichtingen of advies: Mr V.J. Groot
Mr A. van Bunge
Mr M.A.V. van Aardenne
Mr M.M. Broere-Blokland

Telefoon : 078 – 6331111
Fax : 078 – 613 01 71
E-mail : info@tenholter.nl
Website : www.tenholter.nl

Burgemeester de Raadsingel 93B
Postbus 476
3300 AL DORDRECHT